

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 10C/47/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812201596
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Tengely
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2013:7812201596.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Marián Tengely, v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36234176, proti žalovanému L. Š., O.. XX.XX.XXXX, V. P., G. Č.. XXX, o zaplatenie 925,11 € istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Z a v ä z u j e žalovaného uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 18,46 € v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

N e p r i z n á v a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného uhradiť mu 906,65 €, úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 906,65 € od 30.12.2009 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 18,46 € a trovy konania vo výške 55,50 €.

Poukázal na skutočnosť, že dňa 13.08.2007 uzavrel žalobca so žalovaným úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 995,82 €. Žalovaný sa zaviazal uhradiť úver v 48 mesačných splátkach po 38,47 €, spolu vo výške 1846,56 €. Žalovaný uvedený úver nesplácal v zmysle dohodnutých podmienok, preto mu žalobca dňa 29.12.2009 zaslal výzvu na splatenie celého dlhu vo výške 1022,00 €. Žalovaný po zosplatnení zaplatil 96,89 € a preto dlh predstavuje sumu 925,11 €. Uplatnil si zákonný úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne, čo predstavuje ročný úrok 8,76 %, pričom žalobca nevyužil zákonom povolený strop tohto inštitútu v zmysle Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil z dôvodu, že žalovaná suma sa mu zdala premrštená. Uviedol, že žalobcovi už uhradil takmer celú pôžičku, ale prišiel o časť svojich pravidelných príjmov kvôli zníženiu pracovného úväzku a jeho manželka nastúpila na materskú dovolenku, preto už nebol schopný platiť splátky. Žalobca, ktorému uhradil vyše 900,00 €, teraz od neho požaduje ešte vyše 900,00 €, pričom celá pôžička bola 995,00 €. Z toho vyplýva, že žalobca od neho požaduje 100 % úrok, čo nemôže byť v poriadku, preto žiadal súd, aby pohľadávku žalobcu preveril a priznal mu len takú sumu, ktorá je v poriadku. Uviedol, že zmluvu podpísal, pričom si ju riadne neprečítal, nakoľko podmienky sú písané takým drobným písmom, že sa pri podpise nevedel s tým zaoberať. Keďže potreboval finančné prostriedky, tak podpísal zmluvu aj bez toho, aby si zmluvné podmienky prečítal. Splátky, ktoré vyčíslil žalobca v žalobe, potvrdil za správne.

Súd rozsudkom 10C/47/2012-26 zo dňa 28.3.2012 zaviazal žalovaného uhradiť žalobcovi 49,24 € s 8,76 % ročným úrokom z omeškania od 30.12.2009 do zaplatenia všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania. Voči rozsudku podal odvolanie žalobca v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá ako aj voči trovám konania. Rozsudok 10C/47/2012-26 zo dňa 28.03.2012 nadobudol právoplatnosť ohľadom zaväzujúceho výroku na sumu 49,24 € s 8,76 % ročným úrokom z omeškania od 30.12.2009 do zaplatenia.

Žalobca v odvolaní namietal skutočnosť, že neuvedenie ročnej úrokovej sadzby v zmysle platného Zákona č. 258/2001 Z.z. v čase uzavretia zmluvy nemôže spôsobiť následok, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov, nakoľko citovaný zákon neukladal uvádzať do zmluvy ročnú úrokovú sadzbu.

Krajský súd v Košiciach uznesením 5Co/171/2012-49 zo dňa 13.12.2012 zrušil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a vec vrátil súdu I. stupňa v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že súd I. stupňa vec nesprávne právne posúdil v zamietavej časti so zreteľom na dôvody, resp. skutočnosti uvedené v odvolaní. Uložil súdu I. stupňa vo veci opätovne rozhodnúť ohľadom predmetu konania a ohľadom trov konania.

Po zrušení veci súd doplnil dokazovanie podrobným rozpisom dlžnej sumy, ktorú si uplatnil žalobca a zistil, že žalobca účtoval žalovanému zmluvnú pokutu za splátky, s ktorými bol žalovaný v omeškaní po dobu dlhšiu ako sedem dní, pričom zmluvnú pokutu vypočítal dňa 8.6.2009 vo výške 3,32 € za omeškanie so splátkami v celkovej výške 41,50 €, vo výške 3,32 € dňa 7.9.2009 za omeškanie so splátkami vo výške 41,50 €, vo výške 9,23 € dňa 29.09.2009 za omeškanie so splátkami vo výške 115,38 € a vo výške 9,23 € dňa 10.12.2009 za omeškanie so splátkami vo výške 115,38 €. Žalovaná čiastka vo výške 925,11 € pozostávala z čiastočne neuhradenej 25. mesačnej splátky vo výške 21,84 €, z neuhradenej 26. až 28. mesačnej splátky pred zosplatením vo výške 115,41 €, z neuhradenej 29. až 48. mesačnej splátky po zosplatení vo výške 769,40 € a z neuhradených pokút vo výške 18,46 €. Podľa rozpisu žalobcu bol predpis splátok a zmluvnej pokuty vo výške 1871,69 € mínus 1016,58 € uhradené splátky, plus 70,00 € uhradené splátky po podaní žaloby, sa rovná 925,11 €. Pokuta predčasného splatenia úveru predstavuje časť úrokov po zosplatení vo výške 187,67 €, ktorá je zahrnutá v žalovanej čiastke 925,11 €.

Súd sa v konaní oboznámil s listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

Z Úverovej zmluvy, ktorej súčasťou sú úverové podmienky, uzavretej dňa 13.08.2007 žalobcom a 16.08.2007 žalovaným vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 995,82 € (30.000,-- Sk), ktorý mal žalovaný splatiť v 48 mesačných splátkach po 38,47 € (1159,-- Sk), pričom konečná výška úveru predstavovala 1846,64 € (55.632,- Sk) a ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 40,40 %.

Zo splátkového kalendára zmluvy vyplýva, že žalovaný žalobcovi uhradil v mesačných splátkach za obdobie od 21.09.2007 do 18.09.2011 sumu vo výške 946,58 €. Žalovaný dňa 4.5.2012, po podanej žalobe a po rozhodnutí vo veci rozsudkom zo dňa 28.3.2012 uhradil žalobcovi sumu 70,00 €.

Zo splatenia celého úveru s výzvou k úhrade vyplýva, že žalobca dňa 29.12.2009 vyzval žalovaného v dôsledku s jeho omeškaním so splácaním úveru na úhradu zostávajúcej časti úveru, teda celkovej dlžnej čiastky k tomu dňu vo výške 1022,00 €.

Ako už bolo uvedené vyššie súd priznal žalobcovi časť žalovanej istiny vo výške 49,24 € ako rozdiel medzi poskytnutou sumou 995,82 € a zaplatenou sumou žalovaným vo výške 946,58 €. Predmetom rozhodovania vo veci bolo rozhodnúť o nároku žalobcu na zmluvnú pokutu vo výške 18,46 € a na dopltenie sumy 857,41 € predstavujúcej rozdiel medzi žalovanou sumou 906,65 € a priznanou sumou vo výške 49,24 €.

Súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka ako aj Zákona 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré:

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,

m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči predávajúcemu vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči predávajúcemu,

n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,

o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba predávajúcemu,

p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34 - ďalej len "smernica") zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa prílohy smernice, bodu 1 písm. e), podmienkou uvedenou v čl. 3 smernice je požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako kompenzáciu.

Podľa čl. II zák. č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34) (ďalej len "smernica"). Túto smernicu je nevyhnutné využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, O. G. E. S. proti R. M. Q. U. S. E. S. proti J. M. S. A. P., J. L. C. B., M. B. a E. V. F., v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoví z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky na ochranu spotrebiteľa voči neprijateľným zmluvným podmienkam. Smernicu je potrebné aplikovať tiež vtedy, keď bola zmluva spísaná vopred a povinný (ako spotrebiteľ) nemohol mať žiadny vplyv alebo dosah na obsah jednotlivých ustanovení zmluvy.

V zmysle § 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v platnom znení v čase uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie:

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

V zmysle § 4 ods. Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch:

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

(3) Zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenku alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy,

e) práva spotrebiteľa podľa § 7.

(4) Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

(5) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(6) Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu. 7)

(7) Ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek, 8) musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

(8) Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 7 veriteľom.

V zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 269 ods. 1 Obchodného zákonníka ustanovenia upravujúce v II hlave tejto časti zákona jednotlivé typy zmlúv sa použijú len na zmluvy, ktorých obsah dohodnutý stranami zahŕňa podstatné časti zmluvy ustanovené v základnom ustanovení pre každú z týchto zmlúv.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Súd dospel k záveru, že Zmluva o úvere zo dňa 13.08.2007, resp. 16.08.2007 uzavretá medzi účastníkmi je spotrebiteľskou zmluvou na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a neradi sa režimom obchodného zákonníka.

V zmluve je uvedená výška úveru 995,82 € (30.000,- Sk). Zo zmluvy však nevyplýva, aká je dohodnutá ročná úroková sadzba z poskytnutého úveru. Je tam uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 40,40 %, avšak nie je uvedené, z čoho pozostáva. Boli dohodnuté mesačné splátky po 38,47 € (1159,- Sk) v počte 48 splátok s konečnou výškou úveru 1848,56 € (55.632,- Sk).

Na základe uzatvorenej úverovej zmluvy žalovaný čerpal úver, aj ho začal splácať, preto v zmysle § 4 ods. 4 Zákona č. 258/2001 Z.z. je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná. Súd však nemohol priznať žalobcovi navýšenie úveru v podobe úrokov z úveru, nakoľko podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Oboznamovaná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje žiadny údaj o tom, aká je ročná úroková sadzba toho úveru, pričom pri poplatkoch je uvedené, že za vedenie účtu aj za poskytnutie úveru je poplatok 0,00 Sk. Nie je možné sa uspokojiť s tvrdením žalobcu, že je možné zistiť výšku úroku výpočtom v kolónkach 36 až 39, nakoľko pre bežného spotrebiteľa je nemožné vypočítať výšku úrokovej sadzby za úver a súd uvedené považuje za nekalú obchodnú praktiku, ktorá je sankcionovaná v ustanovení § 4 ods. 5 citovaného zákona. Súd teda konštatuje, že v zmluve sa nenachádza údaj o výške úroku z úveru a preto žalobca nemôže požadovať od žalovaného úrok, ktorý neuviedol v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Preto bolo potrebné v tejto časti žalobu zamietnuť. Žalobca pri rozpise žalovanej sumy uviedol

aj časť úrokov po zosplatnení vo výške 187,67 € podľa hlavy 7, § 6 úverových podmienok. Súd mal zato, že keď žalobcoví nepatrili úroky z úveru vôbec, nie je možné priznať ani úroky z úveru, ktoré mu vlastne ušli kvôli zosplatneniu úveru. Ak teda Zákon č. 258/2001 Z.z. v ust. § 4 ods. 5 v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy zakazuje veriteľovi požadovať úrok alebo poplatky od spotrebiteľa, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, súd nemohol priznať žalobcovi žiadne navýšenie poskytnutej sumy žalovanému, okrem vyčíslenej zmluvnej pokuty 18,46 €. Z toho vyplýva, že žalovaný prevzal z titulu úveru sumu 995,82 € a zaplatil sumu 946,58 € do podania žaloby. Navyiac po podaní žaloby uhradil 70,00 €. Keďže žalovaný už bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi 49,24 € istiny s príslušenstvom, bolo potrebné v prevyšujúcej časti uplatneného nároku žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Súd poznamenáva aj to, že žalobca zotrval na podanej žalobe tak, ako si ju uplatnil pôvodne, bez toho, aby ju zobral späť aspoň v časti o 70,00 €, ktoré boli zaplatené po podaní žaloby.

Súd priznal žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 18,46 € tak, ako si ju uplatnil žalobca a to za omeškanie splátok po dobu dlhšiu ako sedem dní vo výške 8,00 %. Zmluvná pokuta bola priznaná v súlade s ustanovením § 544 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka.

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca bol skoro v celom rozsahu neúspešný oproti žalovanému, pričom žalovaný si trovy konania neuplatnil a preto súd trovy konania nepriznal žiadnemu z účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP, možno odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 42 ods. 3 OSP, pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.